

ณธน เติมีประเสริฐกิจ 2557: ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการปลูกขนุนของเกษตรกรใน
อำเภอวังจันทร์ จังหวัดระยอง ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (ส่งเสริมการเกษตร)
สาขาวิชาส่งเสริมและนิเทศศาสตร์เกษตร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: อาจารย์
พัชรวดี ศรีบุญเรือง, ค.ศ 232 หน้า

วิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ศึกษาปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล 2) ศึกษาความรู้ในการ
ปลูกขนุน 3) ศึกษาปัจจัยด้านเศรษฐกิจ 4) ศึกษาปัจจัยด้านการรับรู้ข่าวสารในการปลูกขนุน 5) ศึกษา
ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ปัจจัยด้านความรู้ในการปลูกขนุน ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ
และปัจจัยด้านการรับรู้ข่าวสารต่อการปลูกขนุนของเกษตรกร ในอำเภอวังจันทร์ จังหวัดระยอง
6) ศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาและส่งเสริมการปลูกขนุนของเกษตรกร กลุ่ม
ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ เกษตรกรผู้ปลูกขนุนจำนวนทั้งสิ้น 112 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการ
สัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
และค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด การทดสอบสมมติฐานใช้ค่าไคสแควร์กำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
0.01 และ 0.05

ผลการวิจัยพบว่า เกษตรกรผู้ปลูกขนุนส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 58.0) มีอายุเฉลี่ย 42.45 ปี
การศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา (ร้อยละ 50.9) มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือน 4-5 คน สถานภาพ
การสมรสเกษตรกรสมรสแล้ว (ร้อยละ 72.3) มีประสบการณ์ในการปลูกขนุน เฉลี่ย 4.86 ปี และมี
อาชีพเดิม คือ ทำไร่ (ร้อยละ 58.9) เกษตรกรผู้ปลูกขนุนมีรายได้ของครัวเรือน เฉลี่ย 397,946.43 บาท/ปี
รายได้จากขายผลผลิตขนุน เฉลี่ย 51,607.14 บาท/ปี รายได้ มีจำนวนแรงงานในการปลูกขนุนเฉลี่ย
2.37 คน สภาวะหนี้สินเกษตรกรส่วนใหญ่กู้เงิน (ร้อยละ 51.8) การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับขนุน พบว่า
เกษตรกรผู้ปลูกขนุนเปิดรับสื่อบุคคล จากเพื่อนเกษตรกรมากที่สุด (ร้อยละ 95.5) สื่อมวลชนจาก
วิทยุมากที่สุด (ร้อยละ 86.6) และสื่อกิจกรรมจากการประชุมมากที่สุด (ร้อยละ 76.8) และเกษตรกร
ที่มีระดับความรู้มาก จะมีสัดส่วนของผู้ที่มีระดับความคิดเห็นในการปลูกขนุนอยู่ในระดับมาก

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่าปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับขนุน
ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับขนุน กับระดับความคิดเห็นต่อการปลูกขนุน
ของเกษตรกร ที่มีผลต่อปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการขนุนของเกษตรกรอำเภอวังจันทร์ จังหวัดระยอง
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05

ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก